

Vi er midt i en drikkelek, og ifølge reglene, må alle som noen gang har onanert, drikke. Alle guttene drikker – men jeg er den eneste av jentene.

Er det virkelig bare én av ti jenter i en drikkelek som har onanert?
Eller er jeg den eneste som tør å innrømme at jeg fingerer?

Jeg ble nysgjerrig, og bestemte meg for å lage min egen undersøkelse. Jeg spurte 25 jenter over sosiale medier om to spørsmål:
«onanerer du?»
Og «hvor ofte?»

20 prosent svarte ikke,
åtte prosent svarte at de ikke gjorde det.
Resten av jentene svarte ja,
og over halvparten onanerer opptil flere ganger i uken.

Kanskje jeg hadde misforstått? At det ikke var så vanskelig for jenter å snakke høyt om onani? De færreste hadde jo et problem med å åpne seg for meg over sosiale medier.
Men hvorfor vil ingen av de andre jentene på drikkeleken bekrefte at de onanerer, hvis det er så vanlig?

Og hvorfor er det sånn at guttene kan fortelle hvem som helst at de runker hver kveld, uten å føle på noe ubehag?

Penisen henger på utsiden av kroppen, og er mer tilgjengelig enn vagina. Det er ikke uvanlig at gutter tisser på siden av hverandre, det har de jo gjort siden de var små. Og det å måle og sammenlikne penisstørrelsen er også helt vanlig.

Kjønnsorganet til guttene er mer synlig, og kanskje er det derfor enklere å snakke om?

Men er dette en god nok grunn til at vi jenter ikke kan snakke om at vi fingerer, uten å gjøre både oss selv og andre ukomfortable?
Absolutt ikke!

Jeg kan ikke snakke for alle jentene i hele verden, eller Norge og heller ikke Bodø, der jeg kommer fra.

Det er nok mange der ute som ikke har noe problem med å snakke om egen seksualitet og tilfredsstillelse. Men jeg er nødt til å snakke for de jentene som ikke føler seg komfortabel med det.

Det fins utallige undersøkelser av hvor ofte vi onanerer, og de aller fleste får samme resultat:

Flere jenter enn gutter, syns det er flaut å snakke om onani.

Færre jenter enn gutter onanerer.

De gjør det sjeldnere. Og starter senere.

Jeg spurte jentene i min undersøkelse om de føler seg komfortabel med å snakke om at de fingerer.

Alle svarte nei.

De blir ukomfortable i situasjoner der egen seksualitet er tema. De forteller at de er redd for at andre skal se på dem som ekkel, og at de er annerledes.

Ekkel og annerledes?

Hvorfor føler vi på dette?

Jo, fordi ingen snakker om det!

Vi snakker ikke om onani der vi bør gjøre det engang:

I seksualundervisningen.

For helt ærlig, hvor er seksualundervisningen vi har behov for?

Jeg vet ikke med deg, men vi fikk en naturfagstime i 8.-klassen som vi brukte på å tre på et kondom på en dildo, og diskuterte forskjellen på gutte- og jentetiss.

Jeg håper og tror at din seksualundervisning var bedre enn min.

Men var den bra nok?

Sexolog Margrethe Åsland forteller at seksualundervisningen på skolen er nedprioritert. Og at grunnen til dette er fordi lærere ikke føler seg komfortable med å snakke om seksualitet fremfor elevene sine.

Hun sier også at når man skal snakke om dette med barn og ungdom, må man ha et avklart forhold til sin egen seksualitet.

Jeg forstår at mange lærere syns det er flaut å snakke om sex. Men vi som er unge trenger undervisning i dette.

Hadde det vært opp til meg, skulle vi hatt et eget fag om sex, der vi ikke bare lærer om hvordan kroppen vår ser ut på utsiden, men faktisk lærer om hva slags nytelse kroppen kan gi.

Der vi lærer om hva orgasme er. Der vi lærer å bli kjent med vår egen kropp. Og der vi lærer å snakke om vår egen seksualitet

Vi vet at det kan være vanskelig for jenter å få orgasme under sex, og spesielt vaginalt.

Seksualundervisningen kan ikke lære oss å få orgasme.

Men onani som pensum kan lære oss at det ikke er ekkelt å utforske underlivet og at det ikke er flaut å snakke om hva som gir oss nytelse.

Onanering er ikke ekkelt og unormalt.

Onanering er sunt, godt og naturlig.

Guttene har allerede skjønnt dette, og nå må vi jobbe for at det skal være like naturlig for oss jenter å fingre, som det er for guttene å ta seg en runk.

For å få dette til, må vi ha sex på timeplanen.

Vi trenger lærere som ikke synes det er flaut å snakke om onani.

Og vi – du og jeg, vi må tørre å innrømme at vi onanerer.

La oss ta et skritt i riktig retning allerede nå:

Drikk om du noen gang har onanert!

Karoline Rabben, Bodin VGS